

การเผยแพร่งาน

ช่วงเดือนตุลาคมที่ผ่านมาประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมนานาชาติภาคพื้นเอเชียแปซิฟิกด้านเพศและอนามัยเจริญพันธุ์ (The Asia Pacific Conference on Sexual and Reproductive Health, APSRH) ซึ่งเป็นการประชุมที่จัดขึ้นทุกสองปีโดยในปีแรกประเทศฟิลิปปินส์เป็นเจ้าภาพ และการประชุมครั้งที่สามจะจัดขึ้นที่ประเทศมาเลเซียในปี 2548 การประชุมในไทยครั้งที่ผ่านมามีประสบการณ์สำเร็จอย่างน่าชื่นชมต่อผู้จัดการประชุม ผู้เข้าร่วมประชุมนับพันคนเดินทางมาจากทุกภูมิภาคทั่วโลก เป็นเวทีการประชุมที่ไม่ได้จำกัดวงแคบเฉพาะนักวิชาการ แต่ผู้ที่เข้าร่วมประชุมยังประกอบไปด้วยนักปฏิบัติกรทั้งภาครัฐและเอกชน ผู้กำหนดนโยบายองค์กรทุน สื่อมวลชน ตลอดจนบุคคลที่สนใจและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกลุ่มต่างๆ ในช่วงกลางเดือนกรกฎาคมปี 2547 นี้ประเทศไทยจะมีบทบาทสำคัญอีกครั้งในการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเอตส์โลก จะมีผู้คนนับหมื่นคนจากทั่วโลกเดินทางเข้าร่วมการประชุมอีกครั้ง ผู้เขียนจึงใคร่ความผิดพลาดที่ไม่ควรจะเกิดขึ้นในการประชุมครั้งที่ผ่านมาเพื่อฝากไว้เป็นอุทาหรณ์ให้กับผู้ที่เข้าร่วมประชุมในโอกาสต่อไปไม่ให้เกิดซ้ำแล้วซ้ำเล่าอีก

ไม่นานที่ผ่านมานี้ผู้เขียนได้รับสำเนาจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ร้องเรียนจากบุคคลหนึ่งในประเทศฟิลิปปินส์เล่ารายละเอียดถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในระหว่างการประชุม APSRH ในประเทศไทยซึ่งทุกวันนี้เรื่องที่เกิดขึ้นยังส่งผลกระทบต่อความรู้สึกว่าเขาเองไม่ได้รับความเป็นธรรมและไม่มีความเกี่ยวข้องออกมาเรียกร้องความถูกต้องให้กับเขา ทั้งๆ ที่ตัวเขาเองอยู่ที่ฟิลิปปินส์และไม่ได้เข้าการร่วมประชุมแต่อย่างใด เรื่องเกิดขึ้นในระหว่างการนำเสนอเรื่องเอตส์ในฟิลิปปินส์มีการนำรูปภาพของผู้ที่เป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวีจากมะนิลาแนะนำให้ผู้เข้าร่วมประชุมรู้จักโดยบอกว่าบุคคลคนนี้เป็นเอตส์ ชื่อว่าโรมีโอ (นามสมมุติ) เป็นนักต่อสู้ให้กับผู้ติดเชื้อ แต่น่าเสียดายที่บุคคลนี้ได้เสียชีวิตไปแล้ว บังเอิญมีเพื่อนของโรมีโอ เข้าฟังการประชุมอยู่ด้วยจึงรีบโทรศัพท์มือถือติดต่อกลับไปหาโรมีโอ ทันทีว่ายังมีชีวิตอยู่หรือไม่เพราะว่าเพิ่งพบกันมาได้ไม่นาน

โรมีโอได้รับแจ้งข่าวด้วยความตกใจและคาดไม่ถึงว่าจะมีคนสันนิษฐานที่นำข้อมูลเหล่านี้เผยแพร่ในที่สาธารณะโดยที่เจ้าตัวไม่ยินยอม เมื่อรู้ว่าเพื่อนของตนยังอยู่ดี ผู้นำเสนองานถูกทักท้วงทันที จึงมีคำขอโทษจากผู้เสนองานต่อที่ประชุม และอธิบายเพิ่มเติมว่าภาพที่ได้เห็นเป็นสำเนาที่ได้มาจากฝรั่งนายหนึ่งที่บอกว่าได้รับการอนุญาตจากโรมีโอ ให้เผยแพร่ได้ ข้อเท็จจริงคือความเสียหายได้เกิดขึ้นมาแล้ว ทุกครั้งที่โรมีโอนึกถึงการที่มีคนจากประเทศเดียวกันเอาข้อมูลของเขาไปเล่าให้ฟังในที่สาธารณะแม้ว่า

จะเป็นการพูดในทางชื่นชมก็ตาม การบอกว่าเขาเสียชีวิตไปแล้ว ทำให้เขารู้สึกขาดกำลังใจ แต่ โรมีโอเป็นนักสู้ตัวจริงที่ไม่ยอมให้เหตุการณ์ลักษณะนี้เกิดขึ้นอีก หนึ่งเดือนหลังเกิดเหตุจึงทำให้ผู้เขียนเป็นผู้หนึ่งที่ได้รับสำเนาจดหมายร้องเรียนจากโรมีโอเขียนร้องเรียนกับประธานการนำเสนอในวันนั้น ผลที่ได้คือเขายังไม่ได้รับการตอบสนองใดๆ ที่แสดงความรับผิดชอบต่อเรื่องราวที่เกิดขึ้น สำหรับคนไทยที่คุ้นเคยกับการเปิดเผยตนเองของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้เขียนอยากจะบอกว่าสถานการณ์ในประเทศอื่นๆ ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ผู้ติดเชื้อหรือป่วยเป็นเอตส์ส่วนใหญ่ในประเทศแถบเอเชียแปซิฟิกยังคงถูกกีดกัน ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม การเปิดเผยตนเองต่อสังคมจึงทำให้พวกเขามีชีวิตอยู่ได้ยากลำบากในสังคมนั้นๆ เรื่องราวที่เกิดขึ้นเป็นการนำเสนอที่ขาดการพิจารณาที่รอบคอบ ที่สำคัญการนำเสนอที่ไม่มีควมจำเป็นใดที่จะต้องเปิดเผยหน้าตาและชื่อเสียงของผู้ติดเชื้อเพราะไม่ได้เป็นการเพิ่มเนื้อหาสาระที่จะทำให้ผู้ฟังมีข้อมูลเพิ่มเติมแต่อย่างใด

